

ΠΕΛΈΚΙ

ΠΕΛΈΚΙ, ΤΟ, ουσ. [<μτγν. πελέκιον, υποκορ. του ουσ. πέλεκυς], τσεκούρι: «πήρε το πελέκι του και πήγε να κόψει ξύλα».

- *έπεσε πελέκι*, επιβλήθηκε αυστηρή, παραδειγματική τιμωρία, ιδίως καθαιρέθηκαν υπάλληλοι που κατείχαν διευθυντικές θέσεις: «μόλις ανέλαβε η νέα κυβέρνηση, έπεσε πελέκι σ' όλους τους μεγαλόμισθους των δημόσιων υπηρεσιών».

- *θα πέσει πελέκι*, (απειλητικά) θα επιβληθεί αυστηρή, παραδειγματική τιμωρία, ιδίως θα γίνουν καθαιρέσεις σε υπαλλήλους που κατέχουν διευθυντικές θέσεις, θα ξεκαθαρίσει γενικά η κατάσταση και θα επικρατήσει τάξη, δικαιοσύνη: «σύμφωνα με τις προγραμματικές δηλώσεις του κόμματος, μόλις αναλάβει την κυβέρνηση, θα πέσει πελέκι σ' όλους τους μεγαλόμισθους των δημόσιων υπηρεσιών».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας